

Marsjall Josef Stalin fyller 65 år den 21.12.1944.

Allerede som ung gutt sluttet Stalin seg til det sosialistiske parti og ble flere ganger deportert til Sibir. Han var en av den røde hærs ledere under revolusjonen i 1917. Etter Lenins død i 1924, oppsto det strid mellom Stalin og Trotskij. Stalin ble som kjent den mektigste, og Trotskij måtte trekke seg ut av politikken. Som leder av den sentrale eksekutivkomité ble Stalin snart den egentlige leder for Sovjet-Samveldets utenrikspolitikk, og han fikk etter hånden diktatorisk myndighet.

Stalin er en av dette århundres største politikere. Ved de berømte 5-årsplaner, som først og fremst er Stalins verk, vokste Russlands makt og velstand i et tempo som en ikke har sett maken til i andre land. Og under Stalins regime er store deler av Russland blitt forvandlet fra å være et middelaldersk feodalgamfund til en moderne industristat.

Stalin har vært en klarsynt statsmann. Han forsto den aggressive og krigerske politikk som de nazistiske og fascistiske statene førte, og han gjorde den røde armé til den mektigste i verden. Men han har også vært en dyktig hærfører. Ved sin kloke taktikk, å la tyskerne få komme langt inn i Russland før å slå dem der, har han reddet sitt land fra å bli en nazistisk vassallstat.

Enig eller ikke enig med Stalins politikk, vi må alle boundre hans rike og faste holdning, hans klarsynte politikk, hans geniale strategi og hans fantastiske organisasjonsevne.

BELGIA

Nå når de første allierte konvoyene er kommet til Anvers, minnes man i Belgia de hjemmefrontstyrker som hindret tyskerne i å ødelegge havneanleggene. En styrke på 1.500 tyskere, som hadde fått i oppdrag å foreta sprengningsarbeidet, ble den 4. september angrepet av 600 patrioter. Kampene varte i 3 dager og etter hvert satte patriotene seg i besittelse av alle sluser. De belgiske tap var 82 døde, 300 sårede, 82 hårdt og 451 lettere såret. Men som et resultat av aksjonen ble en av verdens største havner reddet fra ødeleggelsen.

En av lederne av den polske sosialistpartis offisielle representant i Sverige). Londonregjeringens autoritet har hvilt på den intime kontakten med hjemlandet. Denne har kommet til uttrykk i radio, ved kurerer til og fra Polen og ved overføring av politikere til London. Opprøret i Warszawa, som varte i 63 dager, viste også at Warszawas befolkning og hjemmehæren følger Londonregjeringens ordre.

Regjeringen ble nylig omdannet, og til stats- og utenriksminister ble det utnevnt 2 politikere som har vært i Polen i 1 1/2 år. Den nye statsminister, Thomas Arciszewski, er ordfører i det polske sosialistpartiets (P.P.S.) sentralkomité og står dessuten å spissen for den underjordiske arbeiderbevegelse i Polen. I midten av juli i år besluttet Polens hemmelige parlament å sende Arciszewski til London. Bakgrunnen for beslutningen var at man ville ha demokratiske krefter på de viktigste postene. Han representerer nemlig den demokratiske vilje i polsk innenrikspolitikk, slik som den er kommet til uttrykk i kravet om jordreform, sosialisering av tungindustrien og bankene, alminnelig stemmerett og autonomi for de nasjonale minoritetene i Polen.

Når den tidligere statsminister Mikolajczyk skulle underskrive kompromisser med russerne, måtte han ha fullmakter fra hjemlandet. Men når nå en tillitsmann for P.P.S., det største opprørspartiet, kommer direkte fra Polen og bryter inn i ledelsen, får regjeringen friere hender til å forhandle med russerne. Mikolajczyk har også erklært å ville støtte regjeringen. Regjeringskittet betyr på denne måte ingen endring i den polsk-russiske konflikten, men en forsterkning på statsministerposten. Den nye regjeringen har erklært at den vil holde fast ved Mikolajczyks forslag til Moskva.

Hittil har P.P.S. hatt ansvaret for regjeringen, men har ikke stått i dens ledelse. Nå er den internasjonale situasjon slik at Atlanterhavspaktens prinsipper om de små nasjoners rettigheter ikke først og fremst forsvares i City og av de konservative krefter, men av den internasjonale arbeiderbevegelsen med Unbe^{party} i spissen. Når nå P.P.S. får ledelsen i regjeringen, vil partiet understreke sin solidaritet med den internasjonale arbeiderbevegelse og håper på dens hjelp i kampen for ett uavhengig Polen.